

lægger fra kaj

meget intellektuel hjernekræft ud i, hvordan vi i sidste ende fylder bugen? Ja, det er åbenbart smart – også i Filter, også i Sverige, som på mindre end en generation har bevæget sig fra trøstesløse statslige restauranter til mad, man åbenbart kan være bekendt at spise, med eller uden Michelin-stjerner.

Filter er for den nysgerrige. Men det er sorteret stof, det giver sig selv – og også kritisk stof. I den faste sektion om Bøger, film, mad&drikke, medier, musik, rejser, stil og teknik, betvivles sandhedsværdien i Ismael Beahs bog 'Den lange vandring'

om livet som barnesoldat i Sierra Leone. Der stilles spørgsmålstegn ved, om den italienske olivenolie altid er lavet af oliven. Og der spørges til kvaliteten af det blæk, tatovører prikker ind i arme, som givetvis satses på at høre til læserkredsens univers.

I en række interview præsenterer Filter os også for forskeren Fredrik Hären, som flyttede til Kina for at lære kineserne at blive mere kreative. Nu er han, som Filter skriver, »tilbage i Sverige – for at lære svenskerne at blive mere kinesiske«. Vi møder Miljøpartiets Maria Wetterstrand, der tog

til Afrika og blev fascineret af giraffer, senere ændrede det hendes holdning til dét, Filter beskæftiger sig mest med: livet derude. Og vi møder en Amnesty-aktivist, der ved check-in til Kina-flyet runddele et specielt kort over Beijing og det kinesiske systems forbrydelser i byen. Det er noget af det tætteste, vi kommer en social indignation i bladets miks mellem kort og langt.

ER det velskrevet? Ja, vel er det så, og mange af Filters historier skyldes endda én reporter, Arik Almquist, skønt bladets redaktion også omfatter andre fremragende skribenter som Ivar Ekman, der nu har sat sig på en af bladets redaktørstole.

Idealet er klassisk. Vis verden, som den ser ud. Påstå ikke, at du nødvendigvis ved, hvorfor. Gør rugbrødsarbejdet. Lad læserne tænke selv. Vi takker for tilliden.

ANDERS JERICHOW
anders.jerichow@pol.dk

SIG MIG LIGE ...

Videnskabelige stumper og drømme

Foto: Søren Hartvig

MAJA LUCAS

30 år. Cand.mag. i litteraturvidenskab og uddannet fra forfatterskolen. Debuterede i 2007 med novellesamlingen 'Jeg-fortællinger'.

'Min far kan lide fugle' er en flyvetur gennem barndommens smertelige erindringsspor. I denne kompakte og fragmentariske bog skriver Maja Lucas om familiens sammenbrud og livets skrøbelighed ud fra barnets og drømmens logik.

Der er pip, mågeskrig og fjer i din bog, som i det hele taget vrimler med fugle. Hvilken betydning har fuglemotivet?

»Fuglene i bogen konnoterer på mange forskellige måder kvinder, dels i form af jeg-fortælleren, som både fremtræder som et barn og en ung kvinde i fortællingen, og dels i form af moren, stedmoderen og farens elskerinder. Desuden sættes fuglemotivet tit i relation til faren, hvilket også er en af grundene til bogens titel 'Min far kan lide fugle'«.

Jeg-fortælleren er overvejende fortalt ud fra et barns synsvinkel og logik, hvilke kvaliteter ligger der i en sådan stemme?

»Når jeg skriver, foregår det som regel meget intuitivt, hvilket også er en kvalitet, som kan hentes i barnets stemme. Det er en tankeform, som vi formentlig alle kan være med på. Vi har alle været børn, og vi kender alle sammen børn. Det rummer en logik, som er knyttet til det sanseligt kropslige, frem for det mere intellektuelle. Med det kropslige kommer der også billeder, lyde og i det hele taget en sanselig kraft, som har en enorm styrke. Alligevel rummer bogen også en del filosofiske hentydninger. Eksempelvis står der et sted 'Få børn – og du fortryder det. Få ikke børn – og du fortryder det også', som er en henvisning til Søren Kierkegaards 'gift dig – og du fortryder det. Gift dig ikke – og du fortryder det også'. På den måde er der i bogen også stumper af videnskabelighed. Ligesom når moren og barnet har deres hyppige samtaler om sygdomme, deres latinske betegnelser og videnskabelige forklaringer. Emnerne behandles bare ud fra den barnlige synsvinkel, hvilket er med til at forvrænge det videnskabelige og filosofiske«.

En stor del af bogen udspiller sig igennem drømme, hvorfor?

»Drømmene og drømmelogikken giver bogen et intuitivt lag, som kan være med til at give et sandere billede af, hvad der egentlig foregår mellem bogens figurer. Kommunikationen mellem barnet og forældrene er tit lidt blokeret, og den kan komme klarere ud i drømmene. De giver også mulighed for at gengive uhyggelige, groteske og til tider humoristiske scenarier med overnaturlige elementer. Meningen har hele tiden været at lade bogen ligge og dirre mellem virkeligheds- og drømmeplanet«.

Bogen er ultrakort og koncentreret. Har den tomme plads og de hyppige sideskift en særlig betydning?

»Ja, stilen er i det hele taget meget kort og knap, hvilket selvfølgelig fordrer, at der er meget plads omkring den enkelte tekst. Det er et greb, man kender fra lyrikken, som jeg føler mig forbundet med – mere end en til en roman på 300 sider, som bare drøner af sted«.

SARA MELLSON
sara.mellson@pol.dk